

Hegnsloven – overordnede regler

De almindelige regler om hegn og hegning findes i hegnsloven fra 1950. Lovens almindelige regler gælder ikke for Københavns Kommune.

Loven omfatter *fælleshegn*, dvs. hegn der står i ejendomsskel, og *egne hegn*, dvs. hegn der står helt på egen grund langs ejendomsskel og ikke længere væk fra skellinien mellem ejendommene end 1,75 m.

Hegnsloven indeholder endvidere regler om *grene*, der generer hegn eller færdsel på naboejendommen eller som er farlige for naboejendommen, samt grene fra skove.

Indre hegn - dvs. hegn der ikke er fælleshegn eller egne hegn, enkeltstående træer og anden beplantning ved ejendomsskel - er ikke omfattet af hegnsloven. Her gælder naborettens almindelige uskrevne regler.

Udstykningsloven indeholder regler om fastlæggelse af ejendomsskel.

Regler om bygninger i skel findes i bygningslovgivningen.

Hegnsloven indeholder ingen klar og entydig definition på, hvad der forstås ved et "hegn" – dette fastlægges således ud fra praksis - dvs. ud fra sager afgjort ved hegnsmyndighederne og domstolene.

Som hegn i lovens forstand anses enhver indretning, der varigt er anbragt ved ejendomsskel og har *hegnsfunktion* i forhold til naboejendommen, dvs. tydeligt adskiller ejendommene, beskytter ejendommene mod fredskrænkelser og beskytter boligejendomme mod gener fra erhvervsjendomme. Som et modstykke til hegn er buske og enkeltstående træer. Disse kan dog godt efter omstændighederne have karakter af (udvikle sig til) hegn.

Ved boligejendomme skal hegn danne en tiltalende ramme om ejendommene. Hegn kan herefter være både levende hegn og faste hegn. En sammenvokset række af træer kan have hegnsfunktion. Faste hegn er typisk plankeværker, hegnsmure, trådhegn samt sten- og jorddiger.

Hegnsloven regulerer således "hegn" mellem grundejere, både private og offentlige. Loven omhandler nabohegn, dvs. hegn mellem grunde, der har *fælles ejendomsskel*, og hegn mod veje. I princippet kan grundejere frit aftale, hvilket hegn de vil have. Hvor grundejerne ikke kan blive enige træffer hegnssynet afgørelse.

Findes der *særlige bestemmelser* om hegnsforholdet mellem ejendommene i servitutter (eksempelvis grundejerforenings vedtægter) eller en offentlig hegnsregel (eksempelvis i en lokalplan), i vejlovgivningen eller en fredningskendelse, gælder disse særlige bestemmelser dog forud for grundejernes aftaler og hegnslovens almindelige regler.

Hegnsloven indeholder regler om *opsætning* af hegn, *ændring* af hegn og *vedligeholdelse* af hegn.

Hegnsloven indeholder en almindelig regel om *hegnspligt* i naboskel. Hegnspligten betyder, at enhver grundejer som udgangspunkt kan stille krav om, at naboen deltager i arbejdet og udgifterne ved opsætning og vedligeholdelse af et *fælleshegn*. Undtagelse gælder dog, hvor ejendommene er tilstrækkelig adskilte, f.eks. hvor ejendommene er adskilte ved forsvarligt eget hegn, samt hvor ejendomme grænser op til offentlig eller privat vej, sti eller arealer, der er udlagt til almindeligt brug. Ønsker grundejer hegn mod vej m.v., må vedkommende derfor opsætte et eget hegn.

Det er et bærende princip i hegnsloven, at grundejerne skal være enige om fælleshegnet. Udgifter ved fælleshegns opsætning og vedligeholdelse deles derfor som udgangspunkt (lige) mellem naboerne.

Efter de almindelige regler i hegnsloven er udgangspunktet ved *boligbebyggelse* at hegnshøjden ikke må overstige 1,80 m, og hegnet må ikke uden naboens samtykke overstige 2 m. Det gælder dog ikke, såfremt der foreligger ganske særlige forhold for at fastsætte en lavere eller højere hegnshøjde.

Er der ingen aftale eller andet særligt grundlag for en bestemt hegnshøjde, kan et levende fælleshegn én gang om året forlanges skåret ned til 2 m. Grundejerne kan således principielt aftale, hvilken hegnshøjde de vil have, når der ikke er særlige hegnsbestemmelser i servitutter, lokalplaner m.v.

For *andre levende fælleshegn*, som ikke er hegn om boligbebyggelse eller læhegn, er den almindelige højde 3,5 m.

Der er ingen pligt til at opsætte et *eget hegn*. Udgiften ved opsætning og vedligeholdelse af et eget hegn påhviler normalt hegnets ejer. Egne hegn må dog ikke påføre naboen større ulempe end fælleshegn. Egne hegn må derfor ikke have større højde end fælleshegn med tillæg af afstanden til skel.

Ansvar for hegnsforpligtelserne efter hegnsloven påhviler altid de respektive grundejere. Hegnstvister efter hegnsloven behandles af den særlige hegnsmyndighed. I hver kommune findes et *hegnsyn*, der udpeges af kommunalbestyrelsen.

Erstatningskrav mod grundejere eller tredjemand i anledning af beskadigelse af hegn skal rejses ved domstolene

Jordportalen marts 2005 ©

Artiklen har til formål at give et indblik i nogle af overvejelserne bag køb og salg af jord og grunde. Jordportalen opfordrer til, at der bruges professionelle rådgivere ved køb og salg af jord og grunde.